

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Justitsministeren*:

Efter § 1 indsættes en ny Paragraf, saalydende:

„Retsplejelovens § 107, 1ste Punktum, affattes saaledes:

Anklagere ved Sø- og Handelsretten og Underretterne samt de Mænd, der bemyndiges til at optræde som Anklagere i en enkelt Sag, erholder Vederlag af det offentlige for den enkelte Sag, jfr. dog § 103, 2det Stykke.“

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Justitsministeren (Zahle): Under dette Lovforslags første Behandling udtalte det ærede Medlem fra Nørresundby (Kirk) Ønsket om, at der i Retsplejelovens § 107 blev indføjet en Henvisning til Retsplejelovens § 103, 2det Stykke, saaledes som den efter Forslaget vilde blive ændret, og jeg lovede at imødekomme dette Ønske, thi selv om det ikke var nødvendigt at foretage denne Henvisning, kunde det i hvert Fald kun gøre Forholdet endnu tydeligere. Jeg skal derfor tillade mig at bringe i Forslag, at Retsplejelovens § 107, 1ste Punktum, affattes saaledes: „Anklagere ved Sø- og Handelsretten og Underretterne samt de Mænd, der bemyndiges til at optræde som Anklagere i en enkelt Sag, erholder Vederlag af det offentlige for den enkelte Sag, jfr. dog § 103, 2det Stykke.“ Det er disse sidste Ord, „jfr. dog § 103, 2det Stykke“, man skal lægge Mærke til, thi dette er en Henvisning til § 103, som, ændret saaledes som det er bragt i Forslag, foreskriver, at Politimestrene og deres Fuldmægtige skal gennemføre Anklagen uden Vederlag, og det er derfor en Misforstaaelse, hvis man tror, at der her er stillet et Forslag om, at Anklagen netop skal betales i hver enkelt Sag. Jeg har set denne Misforstaaelse fremsat et enkelt Sted i Pressen, og den er ret undskyldelig, men den er paa den anden Side meget gennemgribende, thi Forslaget gaar ud paa det stik modsatte.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§ 1 (se Tillæg A. Sp. 5575)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag af *Justitsministeren* (se foran)

vedtoges uden Afstemning.

§§ 2—4

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indførsel af Sukker.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5579).

Sagen sattes til Forhandling.

Jørgen Jensen: Hvis man alene ser paa det foreliggende Lovforslag, som det findes udtrykt i § 1, hvor det hedder: „Saa længe Lov af 14. April 1919 angaaende Sukkerordningen 1919—20 er gældende, er Indenrigsministeren, eller hvem han dertil paa Statens Vegne maatte bemyndige, eneberettiget til at indføre Sukker“, og ikke lægger Mærke til de Forhandlinger, der er gaaet forud, og ikke lægger Mærke til det Bilag, der ledsager Forslaget, maa man faa det Indtryk, at Landet trues af en Indførsel af fremmed Sukker, saa man maa sætte Administrationen i Stand til at hindre dette. Men saaledes er Forholdet ikke. Forholdet er tværtimod dette, at Lovforslagets Hovedformaal er at give Adgang til, at der kan stilles et yderligere Kvantum Sukker til Raadighed for Befolkningen, og navnlig for de almindelige Husholdninger, og dette fremgaar ogsaa af Forslagets Bilag, af den overordentlige Kommissions Indstilling af 20. Juni, hvori det hedder: „Samtlige ovennævnte Medlemmer undtagen Andersen tiltraadte dog Forslaget under den Forudsætning, at der for indeværende Sukkeraar saa snart gørligt søgtes indført et Kvantum Sukker, hvoraf det nødvendige Kvantum stilledes til Raadighed for Husholdningsforbruget“. Da dette Hovedformaal kan synes lidt ejendommeligt udtrykt i den citerede Paragraf, finder jeg Anledning til udtrykkelig at fastslaa dette. Saaledes er det nu ogsaa opfattet bl. a. i Pressen. Vi har set